

AP 7 MEDDELELSE AF PÅBUD OM LOVLIGGØRELSE EFTER VANDLØBSLOVEN SKAL HVILE PÅ ET AKTUELT GRUNDLAG

STØTTET AF

Promilleafgiftsfonden for landbrug

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede påbud om retablering af en strækning af et offentligt vandløb, da der ikke var tilstrækkelige holdepunkter for, at der på kommunens afgørelsestidspunkt (stadig) var tale om et ulovligt forhold.

Sagsbeskrivelse

I sagen var der i januar 2011 foretaget en ulovlig oprensning af en strækning af et offentligt vandløb. Kommunen meddelte påbud om retablering af vandløbsstrækningen. Det blev påklaget, og klagenævnet stadfæstede påbuddet for så vist det angik det ulovlige forhold. Sagen blev herefter indbragt for både byret og landsret, der begge fastholdt, at der med oprensningen i 2011 forelå et ulovligt forhold. Byretten fandt dog, at vandløbet efterfølgende ved naturlig udvikling havde "repareret sig selv", og landsretten bemærkede, at kommunens påbud rettelig skulle have været meddelt efter vandløbslovens § 54 a.

Efterfølgende i oktober 2017 meddelte kommunen et nyt påbud om retablering af vandløbsstrækningen med en række vilkår om udlægning af gydegrus og store sten som strømkoncentratorer. Dette påbud blev også påklaget til klagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet bemærker, at påbud efter vandløbslovens § 54 a ikke kan påklages, men at spørgsmålet, om der foreligger et ulovligt forhold i forbindelse med en afgørelse efter denne bestemmelse, dog kan påklages. I forbindelse med sagens behandling for nævnet bliver det oplyst, at kommunen ikke forinden udstedelse af det aktuelle påbud har foretaget tilsyn, og at der ikke er foretaget fornyede opmålinger af vandløbsstrækningen.

Nævnet bemærker, at der er tale om udstedelse af et nyt påbud, hvor grundlaget – det vil sige det ulovlige forhold – skal være til stede på tidspunktet for det nye påbud. Påbuddet skal også være tilpasset de konkrete forhold, hvilket vil sige, at såfremt efterfølgende undersøgelser skulle vise, at der ikke (længere) er tale om et ulovligt forhold, skal tilsynsmyndigheden frafalde sagen.

Henset til oplysningerne fra både byretsdommen og landsretsdommen om, at vandløbet siden den ulovlige oprensning kan have ”repareret sig selv”, så afvandingen er i overensstemmelse med regulativet, og til, at kommunen har oplyst, at der hverken er foretaget ny tilsynsbesigtigelse af vandløbsstrækningen eller foretaget nye opmålinger af vandløbet, finder Miljø- og Fødevareklagenævnet, at der ikke er tilstrækkelige holdepunkter for, at der på kommunens afgørelsestidspunkt (stadigt) var tale om et ulovligt forhold, som kunne danne grundlag for et nyt lovliggørelsespåbud. På den baggrund ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet kommunens påbud, og hjemviste sagen til fornyet behandling hos kommunen.

Bemærkninger til sagen

Det understreges af afgørelsen, at de såkaldte lovliggørelsespåbud efter vandløbsloven som udgangspunkt ikke kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet. Det betyder, at klagenævnet ikke kan tage stilling til selve indholdet i påbuddet, herunder vilkårsfastsættelsen. Spørgsmålet, om der foreligger et ulovligt forhold i forbindelse med en afgørelse efter § 54 a, kan dog påklages. Nævnet kan således tage stilling til, om grundlaget for påbuddet er til stede på tidspunktet for udstedelse af påbuddet.

Det fremgår af afgørelsen, at et påbud skal være tilpasset de konkrete forhold. Det følger heraf, at såfremt efterfølgende undersøgelser skulle vise, at der ikke (længere) er tale om et ulovligt forhold, skal tilsynsmyndigheden frafalde sagen.

Se [den omtalte afgørelse i sagen NMK-43-00739](#)